

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.1383

Dosar nr.714/46/2007

Ședința publică de la X 2008

Președinte: X	- Judecător
X	- Judecător
X	- Judecător
X	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de S.C. X" S.A., prin administrator X, împotriva sentinței nr. X/F/C din X 2007 a Curții de Apel X - Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat recurenta-reclamantă S.C. „X” S.A., prin consilier juridic X și intimatele-pârâte Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilierul juridic X și Direcția Generală a Finanțelor Publice X, prin consilierul juridic X.

Procedura completă.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, reprezentantul recurente-reclamante depune la dosar chitanța privind plata taxei judiciare de timbru și timbrul judiciar, legal datorate pentru cererea de recurs.

Consilierul juridic al intimatei-pârâte Direcția Generală a Finanțelor Publice X, depune, în ședință publică, întâmpinare, comunicând un exemplar și celorlalte părți, care arată că nu solicită termen pentru a lua cunoștință de conținutul acesteia.

Constatând cauza în stare de judecată, Curtea acordă părților cuvântul pentru a pune concluzii asupra recursului formulat.

Recurenta-reclamantă S.C. „X” S.A., prin consilier juridic, solicită cu referire la motivele de recurs dezvoltate în scris, admiterea recursului, casarea sentinței atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe. Susține, în esență, că în mod greșit instanța de fond a apreciat că pârâtele D.G.F.P. X și A.N.A.F. au răspuns cererii sale, înregistrată la data de X.2007, în termenul legal, deși conform legii acestea trebuiau să răspundă în termen de 45 de zile, iar în fapt soluționarea cererii s-a făcut după 3 luni.

Intimata-pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice X, prin consilier juridic, solicită respingerea recursului ca nefondat, arătând că termenul de 45 de zile stabilit de lege pentru soluționarea contestațiilor este unul de recomandare, și nu unul imperativ.

Intimata-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilierul juridic, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea dispozițiilor sentinței atacate.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de X.2007, reclamanta S.C. „X” SA a solicitat în contradictoriu cu pârâții Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului X, obligarea acestora de a-i răspunde la cererea înregistrată în data de X.2007, sub nr.X, arătând că se află în imposibilitate de a formula contestație împotriva R.I.F. nr. X/X.2006-prin care în mod nejustificat s-a stabilit o obligație suplimentară în sarcina sa de X lei.

Totodată a solicitat obligarea directorilor Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice X și, după caz, a persoanei fizice vinovată de refuzul nejustificat de a comunica răspunsul, la plata sumei de X lei pe zi de întârziere, precum și la recuperarea pagubei constând în lipsa de folosință a sumei de X lei, din luna X 2006 la zi.

În motivarea cererii, reclamanta arată că refuzul părților de a rezolva cererea sa referitoare la dreptul de a contesta actul administrativ, respectiv Raportul de Inspecție Fiscală nr. X/X.2006 și a Deciziei de impunere nr. X/X.2006 îi îngrădește dreptul de a se adresa justiției pentru recuperarea pagubelor suferite prin lipsa de folosință a sumei reținute nejustificat.

Prin întâmpinarea formulată, pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice X și Agenția Națională de Administrare Fiscală București au invocat excepția lipsei de obiect a cererii de chemare în judecată arătând că aceasta a rămas fără obiect, în raport de împrejurarea că prin Decizia nr.X/X.2007 a fost soluționată contestația reclamantei împotriva deciziei de impunere nr. X/2006, decizie contestată de societate, și formând obiectul unui dosar separat, cu nr. X/X/2007 pe rolul Curții de Apel X.

Prin sentința nr. X/F-C din X 2007, Curtea de Apel X - Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamanta S.C. „X” S.A.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că prin Decizia nr.X/X.2007 depusă la dosar, emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală, a fost soluționată contestația formulată de societatea reclamantă împotriva Raportului de inspecție fiscală nr.X/X.2006 și a deciziei de impunere emisă în baza acestuia, răspunzându-se totodată cererii petentului înregistrată la data X.2007. A arătat instanța, că reclamanta urmează să-și valorifice drepturile prin contestarea acestui ultim act administrativ fiscal, ceea ce de altfel a și făcut. Contestarea separată a Deciziei nr.X.2007 formează obiectul dosarului

nr.X/2007, aflat pe rolul Curții de Apel X, astfel încât pretențiile din prezenta cauză nu mai apar ca fiind întemeiate.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta SC"X"SA, prin administrator X, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, invocând motivele prevăzute de art. 304 punctele 7 și 9 precum și dispozițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă.

Printr-un prim motiv de recurs, recurenta-reclamantă susține că hotărârea cuprinde motive contradictorii, fiind astfel nejustificată respingerea cererii de suspendare pe care a formulat-o în baza art.244 alin.1 Cod procedură civilă, până la soluționarea celuiilalt dosar, cu nr.X/2007.

Arată recurenta că instanța de fond nu a făcut diferența între cele două acte pe care le-a atacat și greșit a considerat că cele două dosare au obiecte similare, fiind astfel încălcate normele de procedură civilă.

A mai susținut recurenta - reclamantă, printr-un al doilea motiv de recurs, că în mod nelegal instanța de fond a apreciat că termenul de 45 de zile în care Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice X aveau obligația de a soluționa cererea pe care a adresat-o nu are o natură imperativă, consecința acestei interpretări fiind limitarea accesului său liber la justiție.

Recurenta a solicitat, pentru motivele de recurs astfel dezvoltate și ulterior precizate în același sens, casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță.

Recursul nu este fondat.

Înalta Curte, examinând actele și lucrările dosarului în raport de prevederile legale incidente, incluzând art.304¹ Cod procedură civilă, de criticile recurenteii dar și de apărările intimitei-pârâte, reține că nu subzistă în cauză motive legale de modificare sau de casare a sentinței atacate, pentru considerentele în continuare arătate.

Prin cererea de chemare în judecată, recurenta - reclamantă a solicitat instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să fie obligată intimata - pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice

X să-i răspundă la cererea sa înregistrată la data de X.2007, sub nr.X, în raport de care nu se poate adresa pentru soluționarea contestației formulate împotriva raportului de inspecție fiscală nr.X/X.2006.

Corelativ acestui capăt de cerere, reclamanta a mai solicitat ca potrivit art.16 din Legea nr.554/2004, persoana care se face vinovată de refuzul nejustificat de a i se comunica răspunsul la respectiva cerere să fie obligată la plata de penalități pe zi de întârziere, ca și la despăgubiri, în temeiul art.18 lit.e din același act normativ, respectiv lipsa de folosință a sumei de X lei din anul 2006, actualizată, cu daune morale.

După cum corect a reținut și instanța de fond, în condițiile în care, încă de la primul termen de judecată s-a învederat că s-a răspuns cererii reclamantei-recurente prin emiterea Deciziei nr.X/X.2007, prin care s-a soluționat practic contestația formulată chiar împotriva raportului de inspecție fiscală și că totodată, împotriva acestei decizii, (nr.X/X.2007) s-a formulat o contestație separată ce formează obiectul unui alt dosar (dosar nr.X/46/2007 aflat pe rolul Curții de Apel X), nu mai apar ca întemeiate cererile reclamantei-recurente, solicitarea sa principală fiind practic golită de substanță legală câtă vreme actul cu privire la care s-a invocat un refuz de răspuns, a fost emis de autoritatea pârâtă competentă.

Nefondate sunt criticile recurente în ceea ce privește modalitatea în care a fost soluționată de către instanță cererea suspendare, formulată în temeiul art.244 pct.1 din Codul de procedură civilă, întrucât, corect s-a apreciat că date fiind obiectele diferite ale celor două dosare în discuție, și neîndeplinirea condiției dependenței celor două cauze nu se impunea suspendarea cauzei de față pe temeiul legal invocat.

Totodată, Înalta Curte reține că nu există nici o contradicție între modalitatea în care instanța de fond s-a pronunțat asupra acestei cereri de suspendare și maniera în care a apreciat asupra cererilor cuprinse în acțiunea principală, după cum a susținut recurenta-reclamantă invocând prevederile art.304 pct.7 Cod procedură civilă.

Înalta Curte reține că nu pot fi primite nici criticile recurenței vizând modalitatea de interpretare de către instanța de fond a prevederilor OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, întrucât instanța de fond a dat o corectă interpretare textelor legale incidente.

Astfel, potrivit art.70 alin.1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, termenul de soluționare a cererilor contribuabililor de către organul fiscal, este de 45 zile de la înregistrare, dar în măsura în care sunt necesare informații suplimentare în acest sens, acest termen poate fi prelungit cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate.

Rezultă astfel că legiuitorul nu a stabilit o durată fixă, invariabilă pentru termenul acordat organului fiscal, fiind evident că în astfel de condiții nu se poate reține caracterul imperativ al acestuia.

În fine, Înalta Curte reține că instanța de fond în mod just a apreciat, în ceea ce privește capetele subsidiare de acțiune, arătând că recurenta-reclamantă, în măsura în care va dori, își poate valorifica respectivele drepturi în cadrul acțiunii ce formează obiectul dosarului nr.X/46/2007, aflat pe rolul Curții de Apel X, privind contestarea Deciziei nr.X/X.2007, emisă la scurt timp față de data introducerii acțiunii din cauza de în raport (X2007).

Față de cele mai sus arătate, în conformitate cu prevederile art.312 Cod procedură civilă, se va respinge ca nefondat recursul de față.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII

DECIDE:

Respinge recursul declarat de S.C. „X” S.A., prin administrator X, împotriva sentinței nr. 99/F/C din X 2007 a

Curții de Apel X - Secția comercială și de contencios administrativ
și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 1 aprilie 2008.

JUDECĂTOR, **JUDECĂTOR,** **JUDECĂTOR,**
X X X

MAGISTRAT ASISTENT,
X

X